

Kronede dage

Så gik det første år som Dronning Emmys hofdame.

Da jeg blev spurgt, om jeg ville ha' jobbet, vidste jeg ikke, det var en champion-vinder, jeg skulle tage vare på!

Havde jeg vidst det, INDEN jeg fik tilbudt jobbet, er jeg sikker på, jeg havde takket nej. (I øvrigt vidste jeg intet om hundestillinger, placeringer og deslige - og det gør jeg stadig ikke - det er i hvert fald yderst begrænset!)

Jeg havde ikke haft mod på at overtage sådan et ansvar - jeg var i forvejen usikker på, OM jeg overhovedet kunne leve op til de tidligere ejeres (Kirsten og Paul Lysholdt) forventninger til, hvordan hendes tilværelse skulle/burde forme sig.

Men det har været smertefrit at tage over. Der har ikke ligget nogen form for forventninger (og det har der jo så nok alligevel, men de har vurderet, at jeg kunne magte dén opgave), så jeg har ikke følt, jeg skulle leve op til noget.

Det er nok en væsentlig grund til, at det hele er gået som smurt i olie.

Jeg havde jo hørt en del "rygter" om den hund, jeg skulle tage vare på. Ikke det hele var lige flatterende, men jeg besluttede at tage det i den rækkefølge, det måtte komme.

Måske er det min indstilling, men jeg synes jo slet ikke, jeg kan genkende Emmy i de "rygter"!

Vi havde 14 dages indkøring, hvor hun lige skulle finde ud af, at det var mig, der nu havde bukserne på.

Den kamp blev udkæmpet på gaden, hvor hun ville ha' alt i munden.

Simpelthen ALT der kunne fordøjes.

Som flokleder valgte jeg at tage alle selvfundne godter ud af munden på hende, mens jeg brummede dybt og vedvarende.

Bagefter fik hun selvfølgelig en lækker godbid eller to og masser af snak med lys stemme.

Efter 14 dage var det meget afdæmpet - og denne rollefordeling gjorde osse, at hun holdt op med at markere INDENDØRE - både hjemme og hos andre.

Ude markerer hun ihærdigt - og dét synes jeg er dejligt at se.

Det virker, som om hun stortrives med vores rollefordeling - og dét gør jeg osse.

Hun er en rigtig glad fjantemikkeline - og hun har IKKE glemt de vigtige sider af Border-livet:

Jagt og mad.

Jagt-genet er så fremtrædende, at selv de lækreste happer er luft for hende, hvis hjernen er stillet ind på jagt.

Hun har osse et ganske udtalt udbrydergen, så hegnet i haven er kun en begrænset hindring.

Når hun har været stukket af, har madglæden guidet hende hjem igen.

Selv om hendes frihedstrang har fået hjertet op i halsen på mig nogle gange, er det bestemt med stor fryd og beundring, jeg er faldet til ro igen.

Jeg trives rigtig godt med hendes store selvverd, og hun har ikke den mindste sitren ved ukendte hændelser eller lyde.

Enten ignorerer hun det eller osse skal det udforskes.

Ikke én eneste gang har jeg oplevet hende den mindste gnist usikker.

Hun tromler bare deruda' med sine ubegrænsede energiresourcer.

Jeg kan slet ikke huske, hvordan det var uden Emmy.

Jeg kan stadig få glædesbobler og sommerfugle i maven, når jeg iagttager hende.

Og selv om hun er meget knyttet til mig, er hun ikke blevet til en lille uselvstændig skødehund.

Ofte er der vel altid en "taber" (eller flere), når der sker en hundeoverdragelse, men i dette tilfælde tør jeg (næsten) godt påstå, at der er vindere over hele linien.

Kirsten og Paul kan se, at Emmy (osse) trives i sin nye verden, og er (formoder jeg) lettet over, at deres hund har et godt otium.

Emmy trives!

Jeg STORtrives.

Så der er glæde over hele linien.

Det er HERLIGT at være Bonusmor og Hofdame, når udfaldet er blevet, som det er i dette tilfælde.

Hofdamen

Hundetur i Netto

Vi har været ude at gå langt i dag - og jeg kom med ud på indkøbsturen til Netto.

Jeg synes, det er dybt urimeligt, at jeg bare bliver sat i en snor uden for butikken. Jeg har dog lært, at det ikke hjælper, at jeg råber højt eller bliver vred.

I dag gad jeg bare ikke stå dér alene, så jeg lavede ét af mine hemmelige stunts - og vupti havde jeg ikke line på mere.

Og så smuttede jeg ind i Netto - først for at kigge efter Hofdamen - men da jeg kom derind, var der så mange spændende dufte, så jeg glemte alt om hende.

Jeg hyggede mig gevaldig derinde. Der var en masse mennesker, men jeg snakkede ikke med nogen af dem. Til sidst var der en dame, der syntes, jeg så sød ud - men hun havde ingen hapsere. Hun syntes, vi skulle gå udenfor, og så gik vi uden for Netto igen. Så snakkede hun med en mand - og han snakkede osse lidt i sin telefon - og så gik han igen. Damen og jeg hyggede os meget - og pludselig kom min hofdame cyklende, og lidt efter var jeg i snor igen.

Så fulgte vi ad på tilbagevejen, og jeg fik sniffet til en masse nye aviser, mens damen og hofdamen snakkede - jeg tror, de må ha' kendt hinanden, sådan som de snakkede.

Jeg var træt, da jeg kom hjem - så jeg har hvilet meget resten af dagen.

Dronning Emmy

* * *

I dag tog jeg Emmy med på indkøbstur til Netto.

Der plejer ikke at være problemer med at parkere hende uden for en butik, så jeg gik fortrøstningsfuldt ind i Netto.

Da jeg kom ud igen sad hundesnoren, hvor den skulle - men UDEN hund!!

Åhhhh - nej. Hvad nu???

Hvor kan hun være rendt hen?

Hvor langt?

Hvilken retning?

(Der er meget trafikeret, så jeg frygtede det værste).

Hun KUNNE osse være smuttet i haven - der har hun jo prøvet at stikke af fra og vende tilbage igen.

Jeg rendte rundt og kaldte længe - og snakkede med andre, der ikke havde set hende.

Jeg besluttede at gå hjem - hente cyklen og mobilen - og så ellers ud og søge og lede og kalde.

Jeg var lige hoppet op på cyklen, da jeg hørte, mobilen ringede - men jeg nåede ikke at tage den.

Heldigvis var det ikke hemmeligt nummer - og det var heller ikke et nummer, jeg kendte, så jeg tænkte (håbede), at det måske var en melding om Emmy.

Med hjertet oppe i halsen ringede jeg tilbage - og JA!!!
Det var om Emmy.

Han stod oppe ved Netto sammen med en dame, der holdt Emmy tilbage - og så var det jo bare at hente hende!

På cykel i 3. gear (den ER kun 3-gearet) OP ad Ejbygade-bakken i STRID modvind.

Jeg kan ikke huske noget som helst fra turen ... jeg hverken svedte eller var forpustet ... det kan ha' været "Den flyvende cykel"!

Men holdt da op hvor var det dejligt, at nogen havde taget sig af hende.

Damen havde set Emmy inde i Netto, og hun havde spurgt, om der var nogen, der savnede en hund.

Ingen reflekterede - men hun valgte at tage sig af det - så hun tog Emmy med uden for Netto - og kontaktede den første den bedste med mobiltelefon.

I min forvirrede glæde glemte jeg at spørge, hvad hun hed - men jeg kender hendes svigersøn, så jeg kan via ham få afleveret en blomst eller lidt chokolade.

At være hofdame i Emmys univers er stadig et liv fyldt med overraskelser!

Hofdamen